

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8513/2024
10.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Будалић, адвокат из ..., против туженог „BEST SEED PRODUCER“ ДОО Привредно друштво за производњу, трговину и услуге Фекетић, чији су пуномоћници Горан Лојпур и Владимир Ђукановић, адвокати из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3208/23 од 30.11.2023. године, у седници одржаној 10.12.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3208/23 од 30.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3208/23 од 30.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Суботици П 17/21 од 02.08.2023. године, у ставовима првом и трећем изреке, којима је одбијен тужбени захтев да се тужени обавезе да тужиоцу исплати износ од 6.493,200,00 динара са законском затезном каматом од 15.07.2020. године до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од 15.07.2020. године до исплате, и одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Неосновани су наводи ревизије о постојању битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП, учињене у поступку пред другостепеним судом, имајући у виду да је побијана пресуда донета на основу чињеничног стања утврђеног у првостепеној пресуди - на основу доказа које је извео и оценио првостепени суд.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је од 2016. године, био у пословном односу са Card trade doo, власника ББ, ради заједничке производње семенске пшенице. Card trade doo је туженом упутио понуду 04.10.2019. године, за сетву семенске пшенице, на државном пољопривредном земљишту и то парцеле ..., .., КО Алибунар, које је закупио тужилац као власник ПГ. Card trade doo и тужилац нису имали закључен уговор о заједничкој сарадњи за 2019/2020 годину. Између Card trade doo и туженог је за аграрну 2019/2020 годину, био закључен уговор о производњи семенске пшенице, тужени је обезбедио семе и репроматеријал а Card trade doo је обавио радове на њиви и сетву. Вршени су обиласци семенских усева у Алибунару, о чему су сачињени записници који су потписани од стране ББ у име Card trade doo, као произвођача и лица који је за туженог присуствовао обиласцима (нечитак потпис) и оверени су печатом туженог. Пред вршидбу пшенице дошло је до проблема, јер је тужилац захтевао исплату дуговања које ББ има према њему, настала из претходног периода, у висини 100.000 и 130.000 евра, уз претњу да неће дозволити да се пшеница покоси и да дође у дорадни центар туженог, због чега је ББ упутио молбу туженом да се исплата врши тужиоцу. Из тог разлога је између тужиоца и туженог закључен уговор о производњи семена пшенице Ц1 у 2019/2020 години, датум закључења наведен је 07.10.2019. године, али је закључен у јуну или јулу 2020. године, на парцелама које су идентичне са бројевима парцела наведеним у понуди од 04.10.2019. године, упућеној туженом од стране Card trade doo. Уговором су дефинисана уговорна права и обавезе произвођача и организатора, цена и рокови плаћања. Тужени, као организатор производње по наведеном уговору, није тужиоцу - произвођачу предао основно семе Ц1 категорије а произвођач - тужилац није пријавио вршење контроле у року од 15 дана од сетве. Тужени је почео са исплатама у току жетве у јулу 2020. године, последња исплата 25.09.2020. године и вршене су са рачуна туженог на рачун тужиоца, док је исплата 30.000 евра, извршена у готовини 08.09.2020. године, а укупно је исплаћено 11.224.049,00 динара скоро 95.500 евра. За период од 08.07. до 15.07.2020. године, сачињене су отпремнице од редног бр. 1 до 28, према којима је у БСП Дорадни центар Србобран запримљена количина од 898.040 кг сменске пшенице Победа. На отпремницама је као добављач наведен АА, као купац БСП Дорадни центар Србобран, потписане су од стране тужиоца, садрже имена превозника, а на неким се налазе подаци примаоца робе, на неким само потпис без уписаног имена примаоца док неке не садрже ни име ни потпис примаоца. Отпремнице прате мерни листови, који нису потписани од стране мериоца. У обављеној смс преписци, ВВ је тужиоцу доставио фотографију обрачуна меркантилне пшенице према којој је укупно предато 878.335 кг, на сушење отпада 18.071 кг, и основ за обрачун је 860.264 кг, с тим да је цена 17,93 динара са пдв, као и да се увећање од 15% плаћа за семенску пшеницу. Између парничних странака није извршен коначни обрачун предате пшенице, не постоје рачуноводствене исправе осим отпремница. Оценом налаза и мишљења вештака утврђено је да је тужилац испоручио пшеницу која има карактер меркантилне пшенице, а обрачун вредности испоручене количине извршен је у две варијанте, варијанта А укупна количина испоручене пшенице према достављеним отпремницама 898.040 кг и варијанта Б са умањењем за сушење пшенице 879.969 кг, и то са ценом са и без ПДВ-а.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су одбили тужбени захтев, применом материјалног права одредби Закона о облигационим односима и Закона о семену, закључивши да странке своје међусобне обавезе нису засновале на основу предметног уговора, те да тужилац у смислу правила о терету доказивања није пружио релевантне доказе у погледу тачне количине испоручене меркантилне пшенице.

Код овако утврђеног чињеничног стања, Врховни суд налази да су нижестепени судови правилном применом материјалног права одбили постављени тужбени захтев.

По становишту Врховног суда правилно су судови закључили да се странке не налазе у облигационоправном односу који потиче из предметног уговора, и да уговор не може бити основ тражене исплате, с озбиром на то да из утврђеног чињеничног стања произлази да парничне странке, као уговорне стране, нису испуњавале међусобне обавезе према уговору. Тужени, као организатор производње, није предао тужиоцу основно семе Ц1 категорије, већ је семе испоручено Card trade doo као произвођачу. Производња на парцелама није вршена у складу са прописима о производњи семенске пшенице која је контролисана законском регулативом према одредбама Закона о семену. Тужилац није приложио оверену копију плана са означеним парцелама, није именовано одговорно лице за производњу, нити је поднео пријаву за вршење контроле. Исто тако, није достављен рачун, уверење о контроли производње, извештај о квалитету семена, што је прописано чланом 5. предметног уговора. Осим тога, наведеним чланом је прописано да ће се коначан обрачун извршити након испоруке и фактурисања природног семена пшенице Ц1 категорије, после сравњења количина и вредности као што је дефинисано у члану 3. овог Уговора, а што такође је није извршено.

У конкретном случају, коначан обрачун предате пшенице није извршен (ни уговорене семенске нити испоручене меркантилне), није достављен рачун, не постоје рачуноводствене исправе осим отпремница о предаји пшенице, које је тужилац сам попуњавао, и на којима је назначено да се предаје семенска пшеница, при чему поједине отпремнице не садрже ни име ни потпис примаоца, нити су мерни листови, који прате отпремнице потписани од стране мериоца. Стим у вези, отпремница представља документ који иде уз робу приликом испоруке и служи као потврда да је роба заиста испоручена купцу, и иста мора бити потписана, јер је потпис одговорних лица испоручиоца, превозника и примаоца робе, законска обавеза ради валидности документа и доказа о преносу робе. Без одговарајућих потписа отпремница није комплетна, а роба се не може регистровати као примљена, те је стога потпис кључан елемент који потврђује трансакцију и легитимност испоруке.

Имајући у виду наведено, супротно наводима ревизије, то је по оцени Врховног суда правилан закључак нижестепених судова да у конкретном случају предају пшенице није пратила валидна финансијска документација и да из доказа изведених у току поступка није утврђена тачна количина испоручене меркантилне пшенице, због чега тужбени захтев није основан, и нема основа за обавезивање туженог на исплату у смислу члана 17. ЗОО, којим је прописано да су странке у облигационом односу дужне да изврше своје обавезе и да су одговорне за њихово испуњење.

Наводима ревизије се неосновано оспорава правилна примена материјалног права, тим пре што се у ревизији понављају наводи који су истицани у жалби против првостепене пресуде, које наводе од значаја за правилну одлуку о изјављеној жалби је правилно и образложено ценио другостепени суд. Осталим наводима ревизије побија се утврђено чињенично стање, па их овај суд није испитивао, будући да се утврђено чињенично стање ревизијом не може побијати у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

На основу свега изнетог, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**